

Кураж

Списание за социални права и интеграция • Година XXVII • Брой 7-8 • юли-август • 2018 г. • Цена 0.50

**ИМА ЛИ СВЕТЛИНА
В ТУНЕЛА СЛЕД
ВТОРИЯ ПРОТЕСТ
НА НАЦИОНАЛНО
ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ
ОРГАНИЗАЦИИ
НА И ЗА ХОРА С
УВРЕЖДЕНИЯ?**

Акцент

3, 14-15

ДОБРИТЕ ВЕСТИ ИДВАТ С КУРАЖ

4-13

Дописки от Ямбол, Тутракан, Долна баня, Кубрат, София, Горна Митрополия, Лозница, Твърдица, Самоков, София, Хитрино, Пазарджик

ТРАДИЦИИ

16 - 29

Спортни игри за хора с увреждания
Един ден в Лудогорието
XII Републикански многожанров фестивал
на хората с увреждания в кв. Църква - Перник

АРТСЕДЯНКА

30 - 38

Любопитно

39

Паметта на България

40

**ПРАЗНИЦИ ПРЕЗ
ЮЛИ И АВГУСТ**

20 юли -Илинден

6 август - Преображение Господне

**15 август - Успение на
Св. Богородица**

**18 август - Успение на
Св. Иван Рилски**

НАЦИОНАЛНО ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ПИТАТ:
**КОЙ ИМА ИНТЕРЕС ОТ
ПРОТИВОПОСТАВЯНЕТО НА ХОРА
С УВРЕЖДЕНИЯ У НАС?**

**5 ЮЛИ 2018 Г. - СЛЕД ПРОЛЕТНИЯ, ДОЙДЕ И ЛЕТНИЯТ
ПРОТЕСТ НА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ**

И отново там, където беше и първият – в центъра на столицата, пред една от сградите на Народното събрание, където социалната комисия щеше да изслушва

аргументите на г-жа Мая Манолова-национален омбудсман - чрез внесения от нея в Народното събрание законопроект за личната помощ. На този втори протест нямше хиляди, но дошлите бяха достатъчно, за да се чуе отново гласът им. Тяхната позиция е категорична! Не може да се правят закони на парче, не може да се отнемат права от едни хора с увреждания в името на други, не може да се противопоставят проблемите на децата

Продължава на стр. 14

КОГАТО СМЕ ЗАЕДНО, НИЕ СМЕ ЩАСТЛИВИ!

ЯМБОЛ

Кръстина АТАНАСОВА

Ние, хората с увреждания от Ямбол, сме далече от столицата и не винаги можем да се включим в общите инициативи, с които сме принудени напоследък да защитаваме правата си. Но за сметка на това работим усилено, за да помагаме на нашите членове. Например, като партньори по проект на фирма „Апетит-2009“ ЕООД в продължение на 10 месеца 100 човека от нашата общинска организация ще получават безплатен обяд през тази година. А заедно със сериозните неща вървят и веселите – празнувахме юбилеите на наши членове – Милушка Павлова, Стоян Георгиев, Тодорка Илиева и др. Продължава и традицията ни за срещи с колеги за обмяна на опит на манастира „Света Троица“ край Тополовград, а си берем и билки, и се веселим заедно...

Дано никой не ни отнеме това богатство! Защото и ние, хората с увреждания, имаме право да бъдем щастливи, благодарение на хубавите ни традиции, изградени в почти тридесетилетната история на нашия съюз!

Така всекидневието ни става по-леко... ■

Ангел НИКОЛОВ

ТУТРАКАН

В крайдунавския град се събраха над 60 души, членуващи в клубовете на СИБ „Вяра“ в Исперих и „Хинап“ в Тутракан. Гостите от града на хана с председател Веселин Добрев най-напред разгледаха парка край река Дунав. Видяха

откритата сцена за изява на местните самодейци и гостуващи състави, кътът за възрастни и деца, пазара, символа на града – Голямата риба, където се снимаха за спомен. Разгледаха и рибарския квартал, и музея на рибарството. ►

Посетиха къщи на старите рибари от миналото и видяха автентични рибарски принадлежности.

В клуба в Тутракан гостите от Исперих бяха посрещнати от Елена Ангелова, която е техен добър приятел. Сред хората в неравностойно положение най-възрастна бе 93-годишната Ангелина, която изпя хубави песни. Певческата група от Тутракан също се изяви успешно, а и исперихчани пяха пред домакините. Те бяха създали много добра организация за една незабравимата среща.

Приятелите от двата клуба си размениха кошници и вази с цветя с пожелание за здраве и дълголетие. Група „Лумбаго“ от клуб „Вяра“ в Исперих с ръководител Тодорка Иванова изненада всички с изпълнения на „Танц на бастуните“, който бе приет с аплодисменти. Тодорка изрецитира стихотворението „Пристанала“ на Христо Ботев. Песен изпя и Недялка Пенчева от Исперих. Имаше и други песни и много хора и танци в ресторанта до пазара, където домакини и гости се забавляваха и останаха много доволни. ■

ДОЛНА БАНЯ

Любомир КУЗЕВ

За първи път по решение на ръководството на Сдружението на хората с увреждания «Венетица» в Долна баня с председател инж. Светла Стоименова членовете му отбелязаха големия християнски празник Свети дух. От ранни зори жените от Управителния съвет Мария Торошанова, Лиляна Иванчева, Йорданка Джамбазова, Николина Михайлова, Недялка Проданова и Мария Георгиева начело с председателката и още с помощта на Веска Фърчова и Елена

ДОЛНА БАНЯ

Кошева сготвиха за празничния обяд в клуба вкусен пролетен курбан. За празника икона на Свети дух специално подари Радка Дамянова, погача бе омесила Иванка Николова, череши бе набрала Мария Кьосева, а входната врата на клуба бе закичена с орехова шума. И след като като си припомниха народните традиции и обичаи, седнаха край богатата трапеза. В началото на празника водосвет за здраве и благоденствие на присъстващите в клуба и техните семейства отслужи енорийският свещеник ставрофорен иконом Пламен Димитров. Той благослови курбана и отправи молитва за здраве и дълъг живот на хората от клуба.

В Долна баня се проведе и станалият вече традиционен турнир по табла, шах и други развлекателни игри. В осмото му издание взеха участие девет състезатели. Организатори отново бяха домакините от Сдружението на хората с увреждания „Венетица“ с председател инж. Светла Стоименова и на пенсионерския клуб „Надежда“ с председател Атанаска Лазарова.

В шахматната игра мераклиите бяха само двама, като победата в двубоя спечели к.м.с. Петър Козарев от Пазарджик (той обитава Центъра за настаняване от семеен тип „Успение на Пресвета Богородица“ в рилския град) срещу Васил Кираджийски.

В турнирната битка на табла се включиха седем състезатели, като първи тази година стана Йордан Панайотов, следван от Ангел Иванов и Иван Захариев. Победителите, както и всички участници, бяха наградени с грамоти и предметни награди от името на организаторите.

И докато мъжете хвърляха зарове и местеха пуловете и фигурите по черно-белите полета, дамите се включиха в любими, но малко позабравени от миналото детски игри - „Не се сърди човече!“, Дама, домино и други развлекателни игри, за което, естествено, бяха отличени Атанаска Лазарова, Лиляна Иванчева и Николина Михайлова.

Финалът на празничната турнирна надпревара бе наздравица с по чашка ракия, с благодарности за организаторите и домакините и пожелания за повече участници догодина.

КУБРАТ

Светломир КИРОВ

В хотел «Диана» в комплекс «Златни пясъци» се проведе обучение на активисти от ОО на СИБ в Кубрат-от съставните дружества в Кубрат, Беловец, Бисерци, Севар, Мъдрев, Глоджево, Звънарци, Божурово и Тертер. Направен беше преглед на организационната и обществената дейност и нарасналата роля и авторитета на организацията и дружествата на местно и общинско ниво.

Беше проведено и събеседване по темите: „Организационни документи в СИБ - видове и правилното им водене“, „Целева парична помощ по чл. 53 от ППЗИХУ - набиране на мерки за информация на правоимащите лица“ и „Счетоводно отчитане от структурите на СИБ“. При голям интерес се проведе и учебни практически действия и упражнения по изнесените теми. Водещи бяха Радослав Няголов - председател на РО на СИБ - Разград и Мария Димитрова - председател на РКРК в Разград.

Георги ЛЯПОВ

СОФИЯ

Дружество «Бъкстон» към РО на СИБ «Св. София» е създадено преди 14 години. За този период сме провели над 60 екскурзии из страната и чужбина, съобразявайки се с възможностите на членовете ни.

И на 6 юни т.г. посетихме, може би, най-прекрасното място - пещера «ПРОХОДНА», наречена още «БОЖИТЕ ОЧИ». Тя се намира до село Карлуково. Удобно е, че превозните средства могат да спрат на около 200 м. от входа на пещерата.

А тя е едно невероятно място! На свода ѝ природата е създала «две очи» с дължина по 4-5 метра. Променящото се често външно осветление, прониква

СОФИЯ

що през „очите“, създава особена, мистична атмосфера ...

Пещерата, която е хоризонтална с дължина 365м. и височина 45м., наподобява на храм,

но природен. Карстовите (варовикови) образувания наподобяват човешки фигури, лъвовете, дървета, кораби и изострят фантазиите на преминаващите туристи. След двучасова обиколка на никой не му се напуска «Божиите очи»!, особено когато светлината, идваща през тях, попада точно върху изрисуваната на скалата икона на Исус...

Вярно, на някои места бе нужна приятелска ръка, но след 14 години заедно не се наложи на никой да моли за помощ! Сами се сещаме! А характерната за нас словоохотливост отстъпи място на съзерцанието... Чувах се само репликите: «Виж... невероятно е! Боже, виждам

сенки по отвестните скали, не бързайте!»

След 3 часа възторзи се върнахме в нашия «земен свят». Обядвахме в чуден ресторант - на терасата на Националния пещерен дом, който е вграден просто в скалите. А от терасата му наблюдавахме река Искър с една отвесна скала от страни. И отсреща – психо-диспансера – на може би най-красивото място в селото....

...Още мълчахме, преживявахме видяното, но имах чувството, че сме станали по-добри от погледа на...БОЖИТЕ ОЧИ!... ■

Димитрина ГУНЧЕВА**ГОРНА МИТРОПОЛИЯ**

По случай 24 май – Деня на славянската писменост и българската азбука - ръководството и активисти от дружеството на СИБ в с. Горна Митрополия поканиха всички учители, членуващи в структурата. Учителите влязоха в клуба, пеейки „Върви народе възродени“. Всички станаха прави и запяха с тях. Председателката на дружеството Цветанка Димитрова поздрави присъстващите и изказа благодарност за труда на учителите. Най-възрастната от тях каза: „Тя, учителката, е майка на много синове и дъщери и живота си би дала да е мирно родното небе!“ Хубави думи за своята професия казаха и Бонка Петкова, и Иван Бенев.

Ръководството на дружеството на СИБ в с. Горна Митрополия организира две екскурзии за своите членове. През май тя беше до Соколския манастир, Етъра, музея на хумора и сатирата в Габрово. В нея се включиха 50 души, имаше и хора от Долна Митрополия. А през юни екскурзията беше до Правец – там екскурзиантите посетиха Музея на Тодор Живков и Правешкия манастир, където бяха посрещнати много учители.

След обедната почивка беше прочетена молитва за здраве, а гостите направиха дарение за манастира. Всички са много доволни от това пътешествие, защото така забравят болестите си. Тези хора дори делят от залька, но колкото им е останало да се блъскат в немотията, поне да почувстват, че са още живи... Затова са много доволни, че имат такова дружество, което да мисли и за тях!

ЛОЗНИЦА**Маргарита МИНКОВА**

Членовете на организацията на СИБ в гр. Лозница бяха на балнеолечение и рехабилитация през юни в Шипковски минерални бани – Почивна станция „Релакс“. А всеки миг от свободното си време те използваха за разходки сред красивата природа, или до самото село. Приятна изненада бе организираната от ръководството на почивната станция официална вечеря с музика и певица. За доброто настроение допринесе присъствието и на други хора с физически увреждания от дома в с. Ясна поляна, които също бяха на лечение в базата. Не пропуснахме да посетим и Троян, Троянския манастир и Орешака.

Завърнахме се и отнесохме със себе си много добри впечатления от престоя си, а на екипа на д-р Велизар Хинков благодарим от сърце!

ТВЪРДИЦА

Радка ЗЛАТЕВА

Членовете на клуба на хората с увреждания „Вяра, Надежда и Любов“ – Твърдица, заедно с ПК на учителите „Полъх от младостта“ проведоха съвместна екскурзия. Посетиха Устремски манастир „Света Троица“, Ямбол, Кабиле. После групата продължи за Ямбол. Разходиха се из центъра, който ги впечатли с чистотата и красотата си. Видяха външния вид на ямболския безистен (покрит пазар). Това е единствената сграда, запазена от османско време. От 2015 г. той отваря врати като културно-информационен център.

Екскурзиантите посетиха историческия музей. Експозицията на музея е разделена

на няколко отдела: праистория, античност, средновековие и др. Особен интерес групата прояви към експозицията, посветена на етнографските особености на ямболския регион: местни обичаи, обредни костюми, кукерски маски и др.

Екскурзията продължи към изцяло проучения тракийски античен град Кабиле. Тук ги очакваше екскурзовод, който разказа историята му. Градът възниква в подножието на „Зайчи връх“ към края на II – то хилядолетие пр. Христа. Тук е било светилище на великата богиня – майка.

Градът е имал мощна укрепителна система. Единствен град в Тракия със собствено монетосечене. Въпреки съпротивата на траките, римляните успяват да ги сломят. Кабиле е превърнат в един от най-големите военни лагери. От тук са тръгвали за големите битки. Видяха възстановения римски военен лагер, епископската базилика, която е с огромни размери, разделена на две. Любуваха се на красивата подова мозайка, оцеляла до наши дни. Екскурзоводът ни показва къде са били казармите, конюшните, портите, банята, част от сградите на селището. После влязоха в музея. Там видяха археологическото богатство на Ямболска област: съдове с различни размери, оръдия на труда, женски украшения и др. Има кът на най-новите експонати, открити при строежа на магистрала „Тракия“. Посетиха и Кабиленския манастир, където е открито аязмо с лековита вода. През 1923 г. е построен параклис „Рождество Богородично“, а през 1931 г. – манастирски комплекс. Идват много посетители да си вземат вода и да се изкъпят в банята за лечение.

Всички се завърнаха в Твърдица, доволни от видяното. ■

САМОКОВ**София СОТИРОВА**

Както години наред и през тази инвалидите от Самоков посещаваме Ресилевския манастир. Традиционно това го осъществяваме на Еньовден, но тази година решаваме да го направим на Петровден и го комбинираме с посещение на Сапаревския параклис Св.Св.Петър и Павел. Но първо потегляме към Ресилевския манастир. Там върви служба за празника. Палим свещи и всеки отправя своята молба към Бог. Идва времето да посетим и параклиса Св.Св. Петър и Павел. Той е обновен, прекрасно поддържан и изпълнен с хора, които се подготвят за празника. Първо се насочваме към самия параклис да запалим свещички и да се помолим за здраве и благополучие.

Отпочинали, одухотворени и с надежда в сърцата, потегляме обратно към Самоков. ■

Анета ПЕТКОВА**СОФИЯ**

Традициите на дружеството на СИБ „Детелина” в столичната община Възраждане, утвърдени в продължение на 14 години, целят между членовете му да се установят трайни приятелски контакти и при необходимост – социална подкрепа. Това се случва по време на екскурзии, на колективно посещение на концерти, на честване на юбиляри, за новоредни внучета и пр. На тези сбирки винаги има много веселие или музикални изпълнения от деца от читалище „Христо Ботев 1917” и, разбира се, по черпка.

Последната ни среща за този сезон бе ще на 18 май в новооткрития парк близо до Руски паметник за празника на община Възраждане, посветен на 24 май, за което председателката благодари на кмета Савина Савова за добрата организация и цветята. ■

Салим САЛИХ

ХИТРИНО

В девическия манастир „Св. Св. Петър и Павел“ – село Златар, община Велики Преслав, тържествено беше отбелязан християнският празник Петровден. В него взеха участие и членове на ОО на СИБ в Хитрино. „Тук ще се помоля за здравето на цялото ми семейство, за успеха на нашата държава, на нашия народ, за мир, за щастие на хората“ – каза един от най-възрастните в групата Васил Кръстев. „За първи път участвам в празника на манастира „Св. Св. Петър и Павел“ и съм доста радостна и развълнувана, защото днес имам и имен ден“ – включи се в разговора Пепа Медарова от село Каменяк. Много радостна беше и Маргарита Великова от Хитрино. «Винаги говоря на хората – ако искате да получите благодат, търсете го в мъничките и простичките неща. Ето в началото на 2018 г. повече от 10 икони в манастира ни започнаха да сълзят най-вероятно с благодатно миро.»

Вестта бързо се разчу и това чувствително увеличи желаещите да посетят нашия манастир. Тази година с радост отбелязваме още, че в празника на манастира ни участваха и хора от други етноси. Ние тук сме единни. Бог е един за всички ни“ – каза на хората с увреждания от Хитрино сестра Стоянка – една от жените отдала се в името на Бог и поддържаща манастира „Св. Св. Петър и Павел“. Манастирът се намира на 4 км. от село Златар и е посещаван заради извора с вода, който се счита, че лекува очни заболявания. Изворът е на 200 – 300 метра от храма и по металната част над чучура са избили петна. Посетителите гадаят, дали и това не е миро...

Легендата разказва: Манастир на мястото е имало преди векове, но бил разрушен от поробители. През 1931 г. местният Рачко Калоянов открива основите му. Имал ниви в близост, а на мястото на сегашния манастир имало гора. При оран конят му подхлътнал и паднал в ров, в който Рачко открил имане. С парите купил още земи и гората, но се заредили нещастия, започнали да му измират деца. Нивите също не раждали добра реколта. Според едно от преданията три пъти на сън му е било казано: „Ако не дадеш нивата за манастир, ще умреш“. Чак като забил кръста и започнал да гради, животът на Рачко се подредил.

През 1937 г. бил вдигнат кирпичен храм, през 1977 г. земетръс го срутил. През 1993 г. с дарения била изградена настоящата малка църква.

Членове на ОО на СИБ заедно със сестра Стоянка пред манастира

ПАЗАРДЖИК

ВНИМАНИЕ! ОТНЕМАТ СЕ ПРАВА!**Нена БИВОЛАРСКА**

«Пазарджик лишава инвалидите от безплатно паркиране. Сегашните текстове на наредбата на практика лишават хората с увреждания от правото им на безплатно паркиране. Те хем имат право да паркират безплатно, хем трябва да платят, ако местата, боядисани в синьо, са заети». Това коментира с гняв общинският съветник от Пазарджик Атанас Шопов по време на обсъждането на Наредбата за безопасността на движението в Общинския съвет.

Повод за емоционалната му реплика стана фактът, че откакто частната фирма „Контур 7“ е поела дейността в „Синята зона“, инвалиди поголовно са глобявани за неправилно паркиране. Това обикновено се получава, когато няма нито едно свободно от специално обособените за тях места и оставят колата си на съседно или други близко. Тогава им се поставя скоба, а глобата е 26 лева.»

На предложенията на Шопов и колегата му Благо Солов местата да бъдат увеличени или по изключение хората с увреждания да не бъдат санкционирани, ако са нарушители не по своя вина, гласовете на мнозинството бяха отрицателни.

“При 3000 талона за преференциално паркиране, издадени за нуждите на хората с увреждания, да им отделиш само 142 места и да им отнемеш правото на безплатно паркиране дори за 1 час на съседно място, е меко казано безсърдечно. С доход от 138 лева да искаме да се плаща по 1,50 за час паркиране е брутално”, коментира след заседанието Шопов.

Надеждата за хората с увреждания е в следващия вариант на наредбата. Още преди одобряването ѝ съветниците се съгласиха, че в нея има редица несъвършенства, които трябва да бъдат отстранени. Затова се разбраха в срок до 3 месеца да бъде изготвен и внесен в Общинския съвет нов проект, който да бъде подложен на обсъждане и гласуване.

Дано тогава хуманността да надделее над бизнес интересите! ■

**Взел си моето
място - вземи и
болестта ми!**

КОЙ ИМА ИНТЕРЕС ...

Продължение от стр. 3

и на възрастните, не може за всяка потребност на хората с увреждания да се прави отделен закон! В подготвяните два нови закона – за хората с увреждания и за социалните услуги – трябва да се защитят правата на всички хора с ув-

реждания в България!

При протестиращите обаче дойде г-жа Мая Манолова – за да ги чуе! И ги чу – може би както искаше – че те не познават закона за личната помощ... Затова ги покани на следващия ден в офиса на омбудсмана, за да им го обясни...

Но в този момент микрофона взе един напълно спял човек, който се крепеше от една напълно спяна жена. Представи се – Георги Минчев, учител в училището за слепи в София. И така простичко, така коректно, така компетентно, така категорично запозна г-жа Манолова с последиците от нейния закон, че тя би трябвало да разбере какво искат и какво няма да позволят протестиращите сега и тук – на поредния протест.

И ако никой не ги разбере, те отново ще бъдат на този площад, но вече хиляди... ■

РЕФОРМИ В СОЦИАЛНАТА СФЕРА У НАС СА КРАЙНО НАЛОЖИТЕЛНИ, НО ТЕ НЕ БИВА ДА СЕ ПРАВЯТ „НА ПАРЧЕ“ ПОД НАТИСКА НА ОПРЕДЕЛЕНИ КРЪГОВЕ И В ИНТЕРЕС НА МАЛКА ГРУПА ОТ ЗАСЕГНАТИТЕ ЛИЦА ЗА СМЕТКА НА ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ

Зад това становище се обединиха национално представителни организации на и за хора с увреждания, членове на Националния съвет за интеграция на хората с увреждания към Министерски съвет на пресконференция с в БТА на 21 юни т.г.. Те зададоха въпроса кой има интерес от противопоставянето на хората с увреждания в България и призоваха всички за повече разум, отговорност и съпричастност, когато се обсъждат мерки в тази деликатна сфера.

На 11 април 2018 г. хора с увреждания от цялата страна излязоха на национален протест с искания за справедлива реформа в социалната сфера и мерки в посока създаването на възможности за интеграция и нормален живот на всички хора с увреждания. В отговор институциите оттеглиха спорен проект за нормативни промени и заявиха готовност за диалог и търсене на консенсус с хората с увреждания. Дни след това със сходни мотиви на протест излязоха майки на деца с увреждания, а два месеца по-късно исканията им се фокусираха върху приемането на проект на Закон за личната помощ, който предвижда осигуряването на лична помощ само за тясна група от хората с увреждания.

„Не можем да подкрепим законопроект, който е само за 77 000 от хората с увреждания, какво да кажем на останалите“, попита Адриана Стоименова, зам.-председател на Националния съвет за интеграция на хората с увреждания към МС. Една справедлива и цялостна реформа би трябвало да залага подкрепа за всяка една група от хора с трайни увреждания, вместо да отнема от едни в полза на други, изтъкнаха представители на хората с увреждания.

„Ние представляваме не само хората с над 90%, а всички хора с увреждания, които по официални данни са 648 685. Нека да си дадем сметка като общество какво означава да дадем подкрепа само на 77 хиляди от тях“, призова Веска Събева, председател на Асоциацията на родители на деца с епилепсия.

Организациите на и за хора с увреждания обясниха, че не са против личната помощ, но държат на комплексен подход и мерки, насочени към равни, хуманни и недискриминационни права за тази уязвима част от обществото. Затова предлагат нормативните текстове, уреждащи личната помощ, да станат част от Закона за хората с увреждания и Закона за социалните услуги, по които се работи в момента и които ще разпишат цялостна реформа в тази сфера. ■

**В гр. Гълъбово, обл. Ст. Загора, в дните 25-26
април 2018 г се проведоха четвъртите**

СПОРТНИ ИГРИ ЗА ХОРА С УВРЕЖДЕНИЯ

ПОД МОТОТО

**„НИЕ СМЕ РАЗЛИЧНИ,
НО НЕ СМЕ
БЕЗРАЗЛИЧНИ”**

**В НАДПРЕВАРАТА ТАЗИ ГОДИНА УЧАСТВАХА
СЪСТЕЗАТЕЛИ ОТ ЦЯЛАТА СТРАНА**

Стоянка ЦАЧЕВА

Отборът на Дома за възрастни хора с физически увреждания в Стара Загора е шампионът на Спортните игри за хора с увреждания - 2018

В зала „Енергетик“ в Гълъбово се проведоха Четвъртите спортни игри за хора с увреждания. Почти 100 участници от 17 организации на хора с увреждания от цялата страна премериха сили в шест дисциплини: боулинг, дартс, стрелба в кош, състезание с инвалидни колички, стрелба с рингове и по пирамида.

Спортните игри за хора с увреждания в Гълъбово са вече тра- ►

► диционна инициатива, която се осъществява с изключителното съдействие на „Контур Глобал Марица Изток 3“ и институционалната подкрепа на Община Гълъбово още от самото им създаване през 2013-та година. Първоначално игрите стартираха като регионално състезание за отбори само от област Стара Загора, но в годините събират все

повече участници от цялата страна и амбицията на домакините е те да се превърнат в събитие от национален мащаб. Целта на спортния форум е да се подобри социалното включване и интеграцията на хора с увреждания и това е част от усилията, които „Контур Глобал Марица Изток 3“ полага за подобряване качеството на живота на хората от местната общност.

Спортният празник под мотото „Ние сме различни, но не сме безразлични“ бе открит от Светла Боянчева, председател на Общинския съвет в Гълъбово и Александро Морето,

директор на ТЕЦ „Контур Глобал Марица Изток 3“. Сред официалните гости бе и Валентина Борисова, председател на Регионалната организация на СИБ за регион Ста-

СПОРТНИ ИГРИ ...

ра Загора, която връчи на г-н Морето специално благодарствено писмо от името на регионалната организация.

По време на състезанието в оспорвана надпревара в различните дисциплини се впуснаха представителни отбори от Разград, Велико Търново, Ямбол, Кърджали, Смолян, Раднево, Стара Загора, ДВХФУ – Стара Загора, Казанлък, Гур-

ково, Николаево, Чирпан, Гълъбово, Обручище, Главан, Габарево и от Дневния център за деца и младежи с увреждания в Гълъбово. След изключи-

телно силно представяне, отборната титла грабна тима на Дома за възрастни хора с физически увреждания (ДВХФУ) – Стара Загора, който събра най-висок брой точки от всички дисциплини. В отделните надпревари седемчленно жури определи следните победители по точки:

- **състезание с инвалидни колички** – Георги Андонов от ДВХФУ – Стара Загора, който

- защити миналого-дишната си титла, следван от Божидар Бобев и Мая Маринова, представители на същата организация;

• **стрелба в кош**

1 място - отборът на Дневен център за деца и младежи с увреждания в Гълъбово;

2 място – отборът на Ямбол;

3 място – отборът на Стара Загора.

• **дартс**

1 място - отборът от Раднево;

2 място - Домът за възрастни

хора с физически увреждания (ДВХФУ) – Стара Загора;

3 място – отборът на Главан.

• **стрелба с рингове**

1 място - отборът от Кърджали;

2 място – отборът на Николаево;

3 място – отборът на Гурково.

• **боулинг**

1 място - отборът от Смолян;

2 място – отборът на Габарево;

3 място – отборът на Велико Търново.

• **стрелба по пирамида**

1 място - отборът от Николаево;

2 място - Домът за възрастни хора с физически увреждания

СПОРТНИ ИГРИ ...

(ДВХФУ) – Стара Загора;

3 място – отборът на Главан.

ОТБОРНО

1 място - Домът за възрастни хора с физически увреждания (ДВХФУ) – Стара Загора;

2 място – Разград;

3 място – Казанлък.

МЕДАЛИ ЗА УЧАСТИЕ получават отборите на: Гълъбово, Чирпан и Обручище.

С КУПАТА НА СПОНСОРА се окичиха децата и младежите от Дневния център в Гълъбово, които самоотвержено се надпреварваха заедно с отборите на възрастните.

ЗА НАЙ-АТРАКТИВЕН УЧАСТНИК БЕ ИЗБРАН МАРИН МАРИНОВ, представител на отбора от Смолян, който, освен че взе дейно участие в представянето на своя тим, поздрави всички участници и гости на спортния форум с изпълнение на народна песен от своя край, придружено с акомпанимент на тамбура.

Латвиецът Роланс Гулбис и гъркът Димитрис Панайоту бяха сред участниците в регионалните игри на хората с увреждания, но не като състезатели, а като треньори и терапевти. Роланс е за първи път в Гълъбово. Той е студент и е в България по линия на международната програма за обмен на студенти „Еразмус“.

В дома за възрастни хора с физически увреждания в Стара Загора той провежда своята учебна практиката по лечебен масаж. Беше много впечатлен от просторната спортна зала и отличната организация. Роланс сподели за читателите на списанието, че в Латвия подобни игри се провеждат много често и са част от лечението на пациентите.

Димитрис Панайоту е от гръцкия град Орестиада и също е тера-

- **певт в дома в Стара Загора. Чувства се отлично в България, защото, както сподели, е тракиец по кръв и няма разлика за него дали ще е в Орестиада, или в Стара Загора - все е Тракия.**

Работата на Гулбис и на Панайоту се наблюдава от старши рехабилитатора Огнян Мишев, за когото Роланс с удоволствие изпя научената от него песен „Една българска роза“.

На игрите в Гълъбово за първи път присъства и директорката на Дома д-р Надя Трендафилова. Тя съжали, че не е довела на състезанието пациенти със скутери. Домът имал цял отбор, който правел интересни демонстрации. Д-р Трендафилова не скри своето възхищение от инициативата, която е изключително полезна за хората с увреждания, за тяхното емоционално здраве и сподели, че ще предложи този тип състезания да се провеждат по-често. ■

Представителите на Разградската общинска организация на СИБ бяха: Вярка, Иванка, Мариела, Милка, Стилияна ...Петте „Гълъба“, представители на СИБ Разград, завоюваха второ място и симпатии на публиката. Аплодисменти момичета! Продължавайте да носите духа на свободата и красотата!

Елена ЕНЕВА

ТРЕТИЯТ НАЦИОНАЛЕН ФЕСТИВАЛ ЗА ХОРА С УВРЕЖДЕНИЯ

ЕДИН ДЕН В ЛУДОГОРИЕТО

СЕ ПРОВЕДЕ В РАЗГРАД ПО ИНИЦИАТИВА НА ОО НА СИБ
С ПРЕДСЕДАТЕЛ ИВАНКА ПЕТКОВА И ПОД ПАТРОНАЖА НА
КМЕТА НА ОБЩИНАТА Д-Р ВАЛЕНТИН ВАСИЛЕВ

Елена ЕНЕВА

**Сред гостите бяха заместник-кметът Ердинч Хасанов,
председателят на РО на СИБ - Разград –
Радослав Няголов**

Третият национален фестивал на хората с увреждания «Един ден в Лудогорието» откри кметът на община Разград д-р Валети Василев заедно със заместник-кмета Ердинч Хасанов. Фестивалът се провежда в Градския парк под патронажа на кмета на община Разград, организиран от Общинската организация на Съюза на инвалидите в България с председател Иванка Петкова.

«За нас е удоволствие, че можем да подкрепим тази идея», каза на откриването д-р Василев. Ердинч Хасанов изрази радостта си, че участниците имат жизненост и сили да поддържат българския фолклор, и че Разград е град, който държи на традициите и работи, за да ги запази живи.

Прохладата на градския парк събра 26 групи с общо 360 участници ►

за трета година се състои фестивалът.

От Разград участваха и групи от Дневен център за хора с увреждания „Поддай ръка“ и от

да покажат колко висок дух притежават хората в неравностойно положение. Финал на съдържателния ден постави увеселителна вечеря, на която гости и домакини показваха как умеят да се забавляват. На всички присъстващи организатор-

от Разград, Русенско, Силистренско, Перник, Кюстендил, Девня. Песни, танци и възпроизвеждане на народни обичаи доказаха, че българщината все още е жива.

Организаторите благодариха за подкрепата на Община Разград и на кмета за това, че с негова помощ

Центъра за настаняване от семеен тип за хора с психични разстройства в с.Просторно.

Всички участници получиха грамоти, подаръци за участие и имаха удоволствието

ката на фестивала г-жа Петкова връчи персонални подаръци.

Празничният ден завърши с много настроение и обещания за нови, още по-съдържателни срещи и показа, че фестивалът е важен фактор за хората с увреждания да намерят мястото си в живота чрез изкуството. ■

ПОКЛОН ПРЕД СИЛНИЯ ДУХ, ТВЪРДОСТТА И ВОЛЯТА

**12 РЕПУБЛИКАНСКИ МНОГОЖАНРОВ ФЕСТИВАЛ НА ХОРАТА
С УВРЕЖДЕНИЯ В ПЕРНИК - КВ. ЦЪРКВА -
7 И 8 ЮЛИ 2018 ГОДИНА**

Преди официалното откриване на фестивала на трибуната излязоха състави от клуб за спортни танци от Плевен и група за народни танци „Ропатропа” от Перник

**В ъ п р е -
ки всичко
традиция-
та продъл
ж а в а !
Това беше
л а й т м о -
тивът в
п о з д р а в -
ленията,
отправени**

към участниците във фестивала от официалните лица на трибуната, във встъпителните слова на домакини и водещи и в изпратените поздравления от Президента на Република България Румен Радев, от Председателя на БСП Корнелия Нينو̀ва, от Областния управител на Перник Ирена Соколова, от кмета на Сопот Деян Дойнов.

- На трибуната бяха кметът на община Перник Вяра Церовска, под чийто патронаж се проведе и 12-то издание на фестивала, Красимир Коцев – Председател на СИБ, Александър Александров – депутат от ГЕРБ, Любомир Бонев – депутат от БСП, Диана Ковачева – заместник на Националния омбудсман, доц Шопова от Югозападния университет (ЮЗУ) в Благоевград, Александър Калинов – докторант от ЮЗУ, Григор Стъркалов – общински съветник от Сопот и кмета на кв.Църква Румен Петров.

В о д е -
щата на
фестива-
ла Дияна
Боянова
в кратко
встъпи-
телно сло-
во под-
черта, че
х о р а т а ,

борещи се да преодолеят трудностите на съдбата, се оказват много по-раними и чувствителни, но и много, много талантливи – доказателствата са във всичките 12 фестивала на тази сцена! А неговата организаторка Анита Тараланска, председател на РО на СИБ-Перник, в краткото си приветствие напомни историята на това вече традиционно събитие както за перничани, така и за структурите на СИБ от цялата страна. "За 12-ти път имаме прекрасната възможност да отворим сърцата си за нашето изкуство – каза тя. - Заредени с ентузиазъм, ще покажем новите си проекти. Ние даваме пример на всички като нас да се борят и да преодоляват препятствията в живота си. Често сме недооценени, но това събужда повече енергия и упоритост у нас, за да постигнем целите си, да докажем на себе си и на всички, че можем да се справим с проблемите си, че сме независими, пълноценни и активни личности. Пожелавам на всички участници и гости да се насладим на неповторимата атмосфера, да се заредим с вяра и оптимизъм от магията на нашия талант! Чрез фестивала и тази година даваме възможност на повече от 1800 участници да се изявят, благодарение на това, че тази изява е в календарния план за културни мероприятия на община Перник, благодарение и на финансовата подкрепа от СИБ. Специална благодарност и на семейство Георгиеви, които подслаждат нашата трапеза!"

Както винаги на фестивала е и Георги Георгиев - основател и вдъхновител на това събитие, когато беше председател на РО на СИБ Перник...

► ПОКЛОН ПРЕД СИЛНИЯ ДУХ ...

В словото си г-жа Церовска каза: "Уважаема г-жо Тараланска, уважаеми г-н Коцев, уважаеми народни представители и г-жо Ковачева, уважаеми г-н Петров, скъпи съграждани и скъпи гости, уважаемо жури! И този фестивал е по-голям от предишния, защото имаме нужда да бъдем заедно, да споделим радостите и тревогите си, да говорим за проблемите и да търсим тяхното решение. Щастлива съм, че мога да открия 12 Републикански многожанров фестивал на хората с увреждания, защото той пази и предава красотата на българската традиция, на българския

дух. Защото вие сте хората, които показвате достойнство, давате самочувствие и сила на всеки един да каже: Аз съм българин и всичко мога да победя, защото имам силата, защото владее духа! Желая хубав празник на всички! Да се насладим на творчеството, на песните и танците!"

След официалната част г-жа Вяра Церовска по традиция пусна гълъбите под звуците на песента „Моя страна, моя България..."

Първи на сцената излязоха групи от Радомир, от пенсионерския клуб в кв. Църква, последваха още и още много изпълнения... Два дни тази сцена не спря да показва изкуството на хората, които с нестихващ ентузиазъм се подготвят всяка година, за да бъдат част от това невероятно и вдъхновяващо събитие.

А какво каза на журналистите г-н Коцев? Че е добре да виждат и да огласяват и онези моменти от живота на хората с увреждания, когато те се чувстват щастливи, благодарение на своите организации...

ПОКЛОН ПРЕД СИЛНИЯ ДУХ ...

Разбира се и тази година представиха своите изделия в алеята на занаятите и изкуството много хора от цялата страна. Украшения от умело сгъната хартия, плетива, дантели, карета, картини, накити и какво ли не още! Съблазнителни както винаги бяха сладкишите, баниците, тутманиците, погачите, качамака...

В журите на фестивала са познати вече имена - Мими Иванова, Развигор Попов, Олга Миленова, Людмила Николова и Лили Тодорова.

НАГРАДИТЕ

Наградите от 12 многожанров фестивал в кв. Църква-Перник
Жури в състав Мими Иванова, Развигор Попов, Олга Миленова,
Людмила Николова и Лилия Тодорова отсъди следните отличия:

ПЛАКЕТИ

1. Плевен — „Северняшки ритми“
2. Казичене — Квартет
3. Никопол — За цялостно представяне
4. Пловдив — „Тракийски цвят“
5. Сливен — Група за цялостно творчество
6. Плевен — „Пей сърце“ РОССБ
7. Иваново, Русенско
8. Македония — Роза Мойсовска
9. Ситово — Фолклорна група „Хризантеми“
10. Рударци — Група за автентичен фолклор
11. Благоевград — „Иглика“
12. Благоевград „Стари мераци“
13. Карлово — Мъжка вокална група
14. Чепеларе — За цялостно творчество
15. Тутракан — Руйно
16. Долно Драглище
17. Кюстендил — ОО на СИБ
18. Кв. Църква — Перник — Лефтерка Станоева
19. Дружество в с. Руйно, Силистра - Цялостно представяне
20. Кула Тутракан — цялостно представяне

ЗЛАТНИ МЕДАЛИ

1. Борислав Николов — кв. Църква, състав „Ропя-Тропа“
2. ОС Рагомир
3. Ресилово — Дует
4. Сопот — „Веселяци“
5. Софрониево — Алея на занаятите
6. Софрониево — румънски напеви
7. Самоков — „Егелвайс“
8. Сопот — „Росна китка“
9. Сливен — Донка Оховава
10. Негка Тодорова
11. Петко Грамчев — Горна Митрополия
12. ВГ „Феникс“ — Горна Митрополия

- 13. *Надка Томова — Плевен — Северни ритми*
- 14. *Дора Куртева — Плевен — стихотворение*
- 15. *Пещера*
- 16. *Щръклево*
- 17. *Дора Манолова — Иваново — най-възрастната участничка — на 87 години*
- 18. *Ситово — Деут — Д. Жекова, Кр. Стоева*
- 19. *ДИ „Здраве“ — стари градски песни — Щръклево*
- 20. *с. Руйно Силистренско — състав „Букет“*
- 21. *Дует „Руйно“ З. Ахмед, Н. Сюлейман*
- 22. *СИБ Тутракан — Радка Георгиева*
- 23. *Червен бряг — „Росна китка“*
- 24. *Велинград — ОО на СИБ — „Приатели на песента“*
- 25. *Бреница — Мирослав Миленкински, Мария Брънчовска*
- 26. *Веселина Добрева — Перник*
- 27. *Мария Брънчовска — Бреница*
- 28. *Смолян — Теменужка Миткова*
- 29. *Бела вода — Цветан и Севда Виденови*
- 30. *Агриян Венциславов — Перник*
- 31. *Трявна - „Детелини“*
- 32. *Мартин Борисов — Перник*
- 33. *Тутракан — цялостно представяне*
- 34. *Величка Андreeва — хумор - Перник*
- 35. *Перунка Динева — фолклор — Перник*
- 36. *Чепеларе — трио гайдари*
- 37. *Сухаче*
- 38. *Карлово — деут Мария Мирчева и Екатерина Динева*
- 39. *Карлово — Илия Денков — гъдулар*
- 40. *Ямбол — стари градски песни — Пенка Монева*
- 41. *Маринка Лапачиова — състав „Хризантеми“*
- 42. *Иван Иванов — акордеон — Ситово*
- 43. *Габрово — състав*
- 44. *Атанаска, Йордан Димитров — Никопол*
- 45. *Кулинария — Алея на занаятите*

СРЕБЪРНИ МЕДАЛИ

- 1. *„Росна китка“ — Църква*
- 2. *с. Копаница — цялостно творчество*
- 3. *Дом на дружбата — Перник*
- 4. *с. Пещера*
- 5. *Николай Василев — „Пътя на хляба“*

- ▶ 6. Черногорово — клуб „Вяра”
7. „Пей сърце” — Плевен , Янка, Лозана
8. СИБ Първомай, Дълбок извор
9. Плевен — Шияково
10. Горна Митрополия — „Феникс” — скеч
11. Габрово — поезия Стоянка Вангелова
12. Дулово — група
13. Север Алиев — солово изпълнение
14. Кюстендил - „Демос”
15. Дует „Синхрон”
16. Тутракан — румънски напеви
17. Богданов дол — състав
18. Габрово - изложба
19. Виолета Георгиева — Айтос — „Песен за Яна”
20. Борован — дует П. Костова, В. Петрова
21. Мъжка група -трио Габрово
22. Кв.„Росна китка” — Бреница
23. ТСО Крумовград
24. Зоя Найденова — Рударци
25. Пазарджик — група Славка Урдева
26. Милена Хасан — Чепеларе
27. Градина — женски състав — Варна
28. Ганка и Станчо — Варна
29. Галина Петрова — Сопот
30. Крушовица — Алея на занаятите
31. Катя Цекова — оригами, Перник
32. Иванка Иванова — плетива
33. Защитено жилище „Св. Панталеймон” — Долно Драглище
34. С. Градина - общо представяне
35. Павлина Градева — Иваново, Русенско
36. Теменужка Миткова — Смолян — алея на занаятите
37. Елена Делидимова - Сопот — плетива — алея на занаятите
38. Иванка Врачева — Сопот - алея на занаятите
39. Василка Тодорова — с. Градина — алея на занаятите
40. С. Градина — за цялостно представяне в алея на занаятите
41. С. Голямо Бучино — дружество „Бучински букет”
42. Петрич — цялостно представяне в алея на занаятите
43. Стоян Андонов — художник - алея на занаятите - Петрич
44. Мария Николова — тъкани — Петрич
45. Татяна Гаджева — Дълбок извор

БРОНЗОВИ МЕДАЛИ

1. Лозка Цекова — Кюстендил
2. Състав от София — кв. Хаджи Димитър
3. Цялостно творчество — Шишковци
4. Цялостно творчество — Боровци
5. Цялостно творчество — Кнежа
6. Цялостно творчество — „Бели брези” — София
7. Виолета Василева — София — слепи хора
8. Никопол — стари градски песни
9. Шияково — „Дълголетие” — общ. Гулянци
10. Ягодинка Кирова — стихове — Перник
11. Иванка Стоянова — Дулово — поезия (книга)
12. Георги Василев — Тутракан — поезия
13. С. Бреница — „Дълголетие”
14. Трявна „Ралица” — фолклор
15. Веска Недева — стихотворение „Към Левски”
16. Петрич — ОО на СИБ
17. Микрево — народни обичаи
18. Ивайловград — градски песни
19. Анка Начева — хумор — кв. Църква
20. Кирил Кирилов — Чепеларе — поезия, хумор
21. Виолина — София - алея на занаятите
22. Яна Цветкова — „Тракийски цвят”
23. Емка Танова — „Тракийски цвят”
24. Стоянка Нинчева — от слепите — София
25. Шияково — стари градски песни
26. Атанаска Димитрова - Шияково ■

«ПЪТЕШЕСТВИЕ» В ЕДИН НЕВЕРОЯТЕН СВЯТ

Морфи СКАРЛАТОВ

Продължение от бр. 6

И така, след като съдбата бе решила от арабист да стана индолог, трябваше да приема нейната ория и да заслужи жребия си. Решено-решено, веднъж и завинаги. Шест години пътувах: от върховете на Хималаите, кралствата на Мустанг и Бутан и неописуемият Непал - до юга, при нос Кания Кумари, над три хиляди и шестстотин километра по дължината на този подконтинент. От врящите пясъци на Раджастхан и родината на циганите — Гуджарат, до джунглата на Бирма - през гори и равнини, по реки и бродове, крепости, села и градове, раджи, раджкумари, обикновени и можещи хора се запознавах с тайните на далечната българска култура. Гордост бе да знаеш, че културно-информационният център в Делхи и неговите филиали в Хайдарабад, Калкута, Бомбай и Мадрас работеха. Скромно и бавно, но работеха и излъчваха любов и дружба. По време на посещението на високоотговорна българска делегация в Делхи, Индира Ганди заяви: Вие, българите, за кратко време покрихте Индия с дружества за приятелство, от което ние сме доволни много. Нали знаете, у нас битува приказка: пет години са необходими в Индия, за да запомнят човек, но и петстотин не са достатъчни, за да го забравят. Виждам, че българите ще бъдат помнени с векове.

Такава беше великата Индира Ганди: необяснимо защо, обичаше безкрайно много нас - българите, искрено и дълбоко - и ни помагаше с всичко, което можеше. Приемаше българския посланик генерал Стоян Заимов за броени минути, винаги с предимство. Посещаваше България многократно и бяха много добри и откровени приятелки с Людмила Живкова. Г-жа Ганди най-много обичаше българското бяло солено саламулено сирене и родопските сребърни пафти. По-късно, като подарък от незабравимата Людмила Живкова, носех български фолклорни подаръци на нея и снаха ѝ, италианката Соня - съпруга на сина ѝ Ранджив Ганди, сетне министър-председател на Индия (взривен и убит от жена-камикадзе от щата Тамил). А Индира Ганди приемаше с удоволствие, новите пафти и аз носех, а тя може би ги колекционираше. Как се радвах само - като деца - на българското вземо и на българското народно можене.

Много видях и много изживях. Където и да отидех, ме посрещаха като добър, откопшен приятел. А на мен ми се искаше добрите индийци да посрещат така само нас - българите. В душата на гостоприемния индийски народ, обаче, се криеше място за всички хора на света.

► Така създаден, с невероятен образ, така живял хиляди години, носител на единствената съществуваща и до ден днешен култура отпреди петдесет века, предрешила съдбата на половината човечество, дал началото на световни религии, на безброй философии. Най-мъдър между мъдрите и всеопрощаващ между милостивите, народът на Индия в огромното си многообразие, с триста шестдесет и девет езика, национално признати осемнадесет и английският, който, като че ли, е основата на тази демократична страна, ни посрещаше нас - българите - с любопитствууо, търпение, толерантност, защото разбираше, че сме пратеници на доброто изначалие и мира.

Оставах без дъх из различните религиозни и философски ашрами; на сбирките на невероятните йоги по долината на Ганга, в Хардвър и Ришикеш, в полите на Хималаите; по време на лов на бели бенгалски тигри-човекоядци; при посещение в дворците на битувашите все още раджи и махараджи и техните неповторими музеи; при огнепоклонниците - парси, ученици на Заратустра. Пленявах ме бездънните висини на зелените планини Нилгири, където все още живее митично-космичното племе тода. Потъвах в киностудията на Радж Капур - човекът-легенда и като артист, и като приятел на нас, българите, създал едни от най-гледаните индийски филми, в долината на Кулу - в обятията на Ладакх /Малкия Тибет/, където бе Институтът Сарасвати - организиран и работещ от времето на големия мислител и философ Николай Ръорих и съпругата му Елена. Губех се в имението на д-р Святослав Ръорих, негов син, известен хуманист и художник - недалеч от град Бангалор, столица на щата Карнатака - имение, пълно с езера и диви слонове, идващи на водопой от джунглата, без страх от зли човешки помисли.

И досега пред мен е образът на великолепната и незабравима актриса Елена, носител на най-голямата индийска награда — орденът - Майка Индия, последната родственица на индийския гений Рабиндранат Тагор, дълги години ученичка и сподвижница на великия Чарли Чаплин, духовен другар на българина-художник Борис Георгиев, останал легенда в Индия и до днес и показал и дал в своите картини Индия на Европа...Елена е вечна приятелка на всички адепти, аватари и гуру, жената, която ни предостави възможността да бъдем първите и единствени тогава българи, приети на сеанс от инопланетянина Сай Баба - всичко можещ, по всяко време, всичко знаещ, благословен от Бога ...

Индия - земя на човешка наредба, извор на мъдрост, дала на света религиите на будизма, сикхизма, джайнизма и хиндуизма — които са изповядвани от около 3 милиарда човешки души. Индия е и държава с най-многобройно число мюсюлмани. Индия е дала космическото, езотеричното и трансценденталното учение на йога. Тя е проютила мъдростта на сътворението, хорското страдание и духовното развитие в пазвите на планината-майка Хималаите. Индия, в която всяко нещо, предмет или събитие, е начало на вечно и неповторимо изживяване, дадено веднъж завинаги... **Следва**

НЕПРИМИРИМА

Плашиш ме,
велико Мироздание,
като разпъваш мисълта ми
до своята неизмеримост!
Земята ни е точица във тебе,
а в тая точица е мойта обич
и моята омраза,
и силата ми - а не мога
да ги разтегля
до размерите ти.

Ти ми даде:
копнеж към своето величие
и разум да проникна в тебе,
и жажда да те опозная,
а идва ден и трябва да изчезна
и да ти върна всичко!

Гледам Изгрева
и Залеза,
погълщам Вечността ти
и чакам своя край
непримирима...

ДОРА ГАБЕ

БЕ ТИХА НОЩ...

Бе тиха нощ. В водите посребрени
оглеждаше се бледата луна.
На спещите листа сред тишина
замираха лъчите й разлени...
И ти до мен - и щастъе, и тъга,
лъчи и мрак приплетени в душата -
и трепетно притисках аз ръка
до своята... Не тупаха сърцата,
не дишаха препълнени гърди...
Какво мълвеше плахо тишината?
Що криеше и взора на луната,
насълзен под кристалните води?

ОЧИТЕ

Нека не излъгва своята уста
и смехът ти нека не измамва,
нещо чудно в погледа ти пламва:
в дъното на твоите очи
тиха, светла истина мълчи.

Думите ти другаде отиват,
пламват и угасват и изстиват...

Росица ТОМОВА

ПО-ДОБРЕ ОРЕЛ В НЕБЕСАТА,

Орелът - волна, красива птица, която се рее високо в небесата. Пътуваши някъде из планинските места, възхищаваши се на дивните гори и изведнъж на високия връх съзираш голяма красива птица с дръзки очи и невероятно излъчване на сила и надмощие. Гледаш и мислено политаши с орела, над теб необятното небе - ту синьо, ту лилаво, ту тъмно, с пухкави облачета; засмяно или намръщено, сякаш те поздравява и нашепва някакво предсказание. А ти си седнал върху мощните криле като малкия брат от приказката "Най-скъпоценният плод" и искаш да стигнеш желаното място в живота... Но скоро трябва да слезеш на земята, защото не си орел, а човек и нямаш криле. И сега, когато си се допрял до гордия орел, ти искаш да живееш като него. Стремиш се с воля, честно и заслужено да достигнеш мислено звездното небе, сияйното слънце и взел от тяхната сила да я носиш в сърцето си и да я превърнеш в красота за теб и останалите.

Редом с орела често срещаме и малкото, страхливо и безпомощно врабче - сиво и безлично, все бяга и бяга. По него хвърлят камъни, мерят го с жилки, все е на унизителен прицел. Много пъти то попада в ръката на някой хитрец, който му се подиграва, подлага го на мъчение и нагли унижения. И то, слабото, безхарактерно птиченце остава да живее в ръката - клетка. И на какво ни учи тази метафора: "По-добре орел в небесата, отколкото врабче в ръката"?

Да живеем гордо и честно.

Да бъдем силни и да се стремим да летим все нагоре.

Да носим светлината в мислите и делата си.

Колко е хубаво да бъдеш като орел в небесата! И колко страшно и унизително е да си врабче в ръката на някого. Защо?

Защото ще живееш без свое мнение и желания.

Защото няма да оставиш след себе си неизличимата бразда на живота с продължение.

Искам и ще се стремя упорито в живота да бъда като орела - волен, разумен, без окови, без чужда зависимост!

...ОТКОЛКОТО ВРАБЧЕ В РЪКАТА

Стефан СТОЙЧЕВ

Спирам колата, а насреща Жоро Акулата.

- Здравей, Жоро, как си?

- О кей, ама бизнесът финито. Кофти дистрибуторска хава, а мениджърската врътка не гила на бартер. Никс и на лизинг. Не гилаше пъзелът с брокера, дето го трясна килърът. Гепих и хардлайнер, ама никс рейтинг и лоби. Редя шоу с тийнейджър, дъбест с фенове. Крейзи гуджей е и с клипа гласим дъмпинг. Готин чейндж.

- Да, разбрах. Хайде, чао!

От задната седалка се обади малкият Петърчо:

- Татко, бате Жоро не знае ли български?

Возя в колата стар приятел и му разказвам:

- Влизам рано тази сутрин в кабинета на шефа и още от вратата го започвам:

- А, бе, некадърник! Засрами се най-послед! Защо не напуснеш, та да си отгъхнем най-накрая от теб! Няма да ти искаме оставката, а ще те изхвърлим оттук с ритници. Ясно ли ти е, мръсноко!

От задната седалка се обади Петърчо:

- Татко, а защо не каза на чичкото, че шефът ти днес отсъства? Нали в кабинета му била само чистачката?

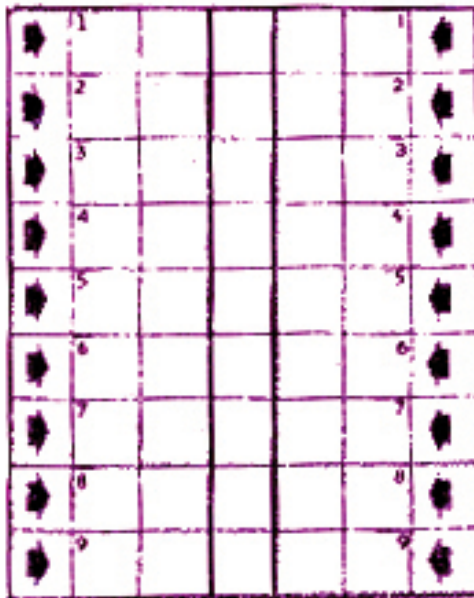

ИГРОСЛОВИЦА

Съставила Василка КИРОВА

Думите четени от ляво на дясно и от дясно на ляво, имат едно и също значение. При правилно решение в средната отвесна колонка ще прочетете - Град в Хърватско, пристанище на Адриатическо море.

Вид радиолокатор. 9. Град в Боливия, адм. център на едноименен департамент. 3. Етикет, печат, поставен на стока, за да бъде купувана като предпочитана пред друга стока. 4. Град в Сев. Гърция. 5. Тропическо дърво с ароматични плодове. 6. Шведски инженер, изобретил парна едностъпална турбина от активен тип (1845-1913). 7. Наш живописец и карикатурист (1904-1989). 8. Действащо лице от операта „Кавалерът на розата“ от Р. Щраус. 9. Герой на Лев Толстой от романа „Възкресение“.

УВАЖАЕМИ ЧИТАТЕЛИ,

Не се учудвайте, че този брой е означен като седми и осми - налага се да направим икономия от средства. СИБ поема разходите както за производството, така и за разпространението на списанието - за да го получавате вие безплатно. Ето защо ви призоваваме винаги да абонирате и кметовете на вашите селища, и вашите спонсори, ваши приятели - така ще подпомогнете СИБ, за да има свое издание и в бъдеще.

ОТГОВОРИ НА КРЪГОСЛОВИЦИТЕ ОТ БР. 6

ВОДОРАВНО: 1. Вокил. 5. Нобел (Алфред). 9. Алофона. 10. Варит. 12. Салон. 14. Етанол. 16. Тас. 17. Ров. 18. Сап. 20. Бак. 22. «Лел». 24. Монако. 26. Билон. 28. Винар. 29. Ориноко. 30. Раван. 31. Девин.

ОТВЕСНО: 1. Вебер (Карл). 2. Каравелов (Любен). 3. Илин. 4. Лотос. 5. „Нос“. 6. Онат. 7. Балабанов (Александър). 8. Лин. 11. Атоли. 13. Осака. 15. Лам. 19. Повод. 21. Коран. 23. Лора. 25. Нике. 26. Бор. 27. Нин.

ЮЛИ-АВГУСТ ПАМЕТА НА БЪЛГАРИЯ

6.VII. 150 г. от преминаването на четата на хаджи Димитър и Стефан Караджа през Дунава при с. Вардим, Свищовско (1868);

•27.VII. - 85 г. от рождението на Дончо Цончев, български писател прозаик (1933 - 2010)

•24.VIII. - 130 г. от рождението на Дора Габе, бележита българска поетеса, преводачка и общественика (1888 – 1983);

•12.VIII. 165 г. от рождението на Стоян Ст. Заимов, революционер и

обществен деец, книжовник, (1853-1932);

•27.VIII. 190г. от рождението на Христо Данов, основоположник на българското книгоиздаване (1828 – 1911).

•2.VIII- 115 г. от избухването на Илинденско-Преображенското въстание (1903);

